

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118323805
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6118323805.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Ivce Hanuskovej, v spore žalobcu B. Y., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Z. XX, O., právne zastúpeného JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanému KOMUNÁLNA poisťovňa, a. s. Viennna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpenému Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s. r. o., so sídlom Horná 26, Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 4.012,18 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/59/2018 - 126 z 02. decembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I. v časti o zaplatenie sumy 2 758,18 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 758,18 Eur od 23. 08. 2018 do zaplatenia **p o t v r d z u j e .**
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku I. v časti o zaplatenie sumy 1 254,- Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 254,- Eur od 23. 08. 2018 do zaplatenia **m e n í t a k , ž e ž a l o b u v t e j t o č a s t i z a m i e t a .**
- III. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania na súde prvej inštancie a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 37,50 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, event. „prvoinstančný súd“), odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4 012,18 Eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 012,18 Eur od 23. 08. 2018 do zaplatenia a to všetko na účet právneho zástupcu žalobcu uvedený vo výrokovej časti v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o ich výške (II. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 4 012,18 Eur s príslušenstvom. Žalovaná suma pozostávala zo sumy 2 758,18 Eur z titulu nákladov na opravu osobného motorového vozidla a zo sumy 1 254,- Eur z titulu prenájmu osobného motorového vozidla. Žalobca nárok odôvodnil tým, že dňa 27. 07. 2016 došlo k dopravnej nehode, pričom jedným z účastníkov dopravnej nehody bol žalobca a druhým účastníkom dopravnej nehody bol vodič, ktorý svojím zavineným konaním spôsobil škodovú udalosť (ďalej len „škodca“). Škodca mal so žalovaným uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. Žalovaný vykonal obhliadku poškodeného motorového vozidla a dňa

02. 09. 2019 vypočítal kalkuláciu nákladov na opravu vozidla. Vzhľadom na nedostatok finančných prostriedkov žalobca uzavrel so spoločnosťou PO CAR, s. r. o., zmluvu o oprave veci až v roku 2018 a táto vystavila žalobcovi faktúru dňa 03. 08. 2017 splatnú dňa 17. 08. 2018 na sumu 2 758,18 Eur. Z dôvodu opravy motorového vozidla bol nútený si počas doby vykonávania opravy zapožičať náhradné motorové vozidlo, a preto uzavrel so spoločnosťou Razen Slovakia s. r. o., zmluvu o prenájme motorového vozidla, za ktorú mu bola vyfaktúrovaná suma 1 254,- Eur splatná dňa 31. 08. 2018. Žalobca si následne uplatnil nárok na náhradu škody vo vzťahu ku škode na motorovom vozidle u žalovaného, avšak tento uzavrel predmetnú škodovú udalosť ako bezpredmetnú pre jej premlčanie, z ktorého dôvodu bol žalobca nútený domáhať sa svojho nároku súdnou cestou.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil § 101, § 106 ods. 1, 2, § 442 ods. 1, § 799 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Mal preukázané, že ku škodovej udalosti došlo dňa 27. 07. 2016. Žalovaný kalkuláciu nákladov na opravu rozpočtom vystavil dňa 02. 09. 2016. Zo správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove vydaného dňa 03. 07. 2019 zistil, že udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stala dňa 27. 07. 2016 potvrdzovala zákonom stanovené znaky škodovej udalosti v zmysle § 64 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Okresný súd konštatoval, že žalobca zadal v roku 2018 spoločnosti PO CAR, s. r. o. opravu motorového vozidla, ktorá spoločnosť vystavila za opravu motorového vozidla faktúru vo výške 2 758,18 Eur. Počas vykonávania opravy uzavrel žalobca so spoločnosťou Razen Slovakia s. r. o. dňa 16. 07. 2018 zmluvu o prenájme motorového vozidla, za ktorého prenájom mu bola vyúčtovaná suma 1 254,- Eur. Súd prvej inštancie mal za to, že prenájom vozidla bol dôvodným nárokom, nakoľko žalobca nemal počas doby opravy svojho motorového vozidla iné osobné motorové vozidlo, pričom potreboval zabezpečiť svoje potreby. Tvrdenie žalovaného že si žalobca prenájom motorového vozidla u neho predbežne neuplatnil prvoinštančný súd neuznal, nakoľko považoval doručenie platobného rozkazu za predbežné uplatnenie si nároku žalobcom, kedy sa žalovaný mohol k veci vyjadriť. Ohľadne škody z titulu opravy vozidla a vznesenej námietky premlčania, nesúhlasil s názorom žalovaného, že o tejto sa žalobca dozvedel v konaní o priestupku, ktoré vykonalo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove. V uvedenom konaní totiž nebola žalobcovi oznámená výška škody. Výška škody bola žalobcovi oznámená až vydaním kalkulácie nákladov na opravu zo strany žalovaného dňa 02. 09. 2016. Nakoľko žaloba bola na súd prvej inštancie doručená dňa 24. 08. 2018 teda pred uplynutím dvojročnej premlčacej doby, ktorá by uplynula až dňa 02. 09. 2018, námietku premlčania nepovažoval za nedôvodnú. Žalovaný svoju obranu založil len na premlčaní nároku na náhradu škody, pričom skutkové tvrdenia uvádzané žalobcom nepoprel, preto ich považoval za nesporné. Zároveň priznal žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z..

4. O trovách konanie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich priznal žalobcovi vo výške 100 %, nakoľko bol v konaní 10 0%-ne úspešný.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) a žiadal, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu tak, že žalobu zamietne a zároveň zaviazal žalobcu k povinnosti nahradiť mu trovy konania.

6. Uviedol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP. Nesúhlasil s právnym posúdením námietky premlčania zo strany súdu prvej inštancie, pretože podľa neho sa žalobca o osobe škodcu dozvedel bezprostredne po vzniku škodovej udalosti a to dňa 27. 07. 2016. Predmetná škodová udalosť bola oznámená aj príslušníkom Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Prešov, ktorí po preverení oznámenia na mieste nehody vyhodnotili a uzatvorili danú udalosť v cestnej premávke ako škodovú udalosť v zmysle § 64 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Podľa názoru odvolateľa o tom, že vznikla škoda určitého druhu a rozsahu sa žalobca dozvedel bezprostredne po vzniku škodovej udalosti a to dňa 27. 07. 2016, od ktorého dňa mal vedomosť, že sa nejedná o dopravnú nehodu v zmysle príslušných ustanovení zákona o cestnej premávke, ale o škodovú udalosť, pričom škoda na osobnom motorovom vozidle nepresiahla sumu vo výške 3 999,- Eur. O výške škody mal tak žalobca aspoň orientačnú vedomosť. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/2883/2006 a sp. zn. 25Cdo/721/2005. Trval na premlčaní nároku žalobcu. K nákladom za prenájom motorového vozidla namietal, že daný nárok si u neho žalobca neuplatnil, nebol preto prešetrovaný v rámci likvidácie poistnej udalosti. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal oprávnenosť daného nároku, keďže nepreukázal úhradu za prenájom náhradného vozidla

a teda tým nepreukázal vznik skutočnej škody. V súvislosti s otázkou vzniku skutočnej škody poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/986/2001 zo dňa 20. 02. 2003 a sp. zn. 25Cdo/2744/2006. Konštatoval absenciu odôvodnenia v časti priznaného nároku na úroky z omeškania, pretože v rozhodnutí súdu prvej inštancie sa neuvádza, na základe akých rozhodných skutočností okresný súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného nesúhlasil s podaným odvolaním a navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodnutie prvoinštančného súdu považoval za vecne správne. Zotrval na názore, že o samotnej výške škody sa dozvedel po vydaní kalkulácie nákladov na opravu zo strany žalovaného dňa 02. 09. 2016, preto uplatnil svoj nárok na súde včas. Vo vzťahu k nároku na náhradu škody titulom prenájmu motorového vozidla konštatoval, že zákon žiadnym spôsobom nestanovuje povinnosť, aby pred uplatnením svojho nároku na náhradu škody na súde uplatnil svoj nárok u žalovaného ako poisťovateľa. Škoda mu vznikla okamihom, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo a nie okamihom vystavenia faktúry za prenájom vozidla. Z daného dôvodu úhradu faktúry za prenájom vozidla nebolo potrebné preukazovať.

8. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na svojom odvolacom návrhu. V otázke premlčania nároku sa v plnom rozsahu pridržiaval svojho odvolania a opätovne poukázal na ním už citované rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky. Mal za to, že žalobca nepreukázal úhradu faktúry za opravu motorového vozidla a tak nepreukázal ani skutočnú výšku škody. Rovnako nepreukázal ani úhradu sumy za prenájom osobného motorového vozidla.

9. Žalobca v odvolacej duplike uviedol, že akýkoľvek iný argument žalovaného o tom, že mal vedomosť o potenciálnej výške vzniknutej škody skôr ako dňa 02. 09. 2016 považoval za právne neudržateľný. Poukázal na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), pričom v konaní hodnoverným spôsobom preukázal škodu predložením faktúry za vykonanú opravu a prenájom náhradného vozidla. Totožný právny názor vyslovil aj Okresný súd Zvolen v rozhodnutí zo dňa 03. 08. 2016, sp. zn. 18C/95/2015.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalovaného viazaný jeho rozsahom a dôvodmi v zmysle ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a napadnutý I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie sumy 2 758,18 Eur s príslušenstvom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny a v prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 1 254,- Eur s príslušenstvom I. výrok podľa § 388 CSP zmenil, pretože žalobu v časti o zaplatenie sumy 1 254,- Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 254,- Eur od 23. 08. 2018 do zaplatenia zamietol.

11. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a uvádza, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o priznaní nároku žalobcu o zaplatenie sumy 2 758,18 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 758,18 Eur od 23. 08. 2018 do zaplatenia.

12. Podľa § 100 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13. Podľa § 106 ods. 1, 2 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

14. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

15. Odvolací súd konštatuje, že medzi sporovými stranami neboli sporné skutočnosti, že dňa 27. 07. 2016 došlo ku vzniku škodovej udalosti, ktorej dôsledkom bolo poškodenie motorového vozidla žalobcu. Rovnako nebolo sporné, že vlastník motorové vozidlo škodcu bol povinne zmluvne poistený u

žalovaného, teda žalobcovi vznikol priamy nárok na náhradu škody voči žalovanému podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP. Rovnako nebolo sporné ani to, že žalobca si dal vykonať opravu motorového vozidla v servise PO CAR v Prešove, za ktorú opravu bola žalobcovi vyúčtovaná celková suma vo výške 2 758,18 Eur. Taktiež nebolo sporné, že počas doby opravy motorového vozidla si žalobca prenajal od spoločnosti Razen Slovakia s. r. o. motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat Variant, nakoľko nemal iné osobné motorové vozidlo, ktoré by mohol používať. Za prenájom motorového vozidla mu bola vyúčtovaná suma 1 254,- Eur.

16. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že odvolateľ svoju procesnú obranu vo vzťahu k nároku žalobcu na náhradu škody z titulu opravy motorového vozidla vo výške 2758,18 Eur založil na premlčaní tohto práva. Z uvedeného dôvodu dňa 07. 08. 2018 ukončil poisťovňa šetrenie (viď list žalovaného zo dňa 07. 08. 2018 č. I. 19 spisu). Vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie škody vo výške 1 254,- Eur z titulu prenájmu vozidla za čas, kedy nemohol používať svoje osobné motorové vozidlo z dôvodu jeho opravy, odvolateľ založil svoju procesnú obranu na tom, že tento nárok nebol pred podaním žaloby u žalovaného prešetrovaný a taktiež na tom, že žalobca nepreukázal úhradu faktúry za prenájom a tým vznik skutočnej škody.

17. K vznesenej námietke premlčania žalovaným odvolací súd uvádza, že premlčanie predstavuje uplynutie zákonom stanoveného času na vykonanie práva. Podľa § 106 ods. 1 a 2 OZ sa právo na náhradu škody premlčí najskôr v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby a najneskôr však za tri roky a to v rámci objektívnej premlčacej doby. Hlavným zmyslom inštitútu premlčania je viesť oprávneného, aby nespĺnenie svojho záväzku zbytočne neodkladal a svoje práva si riadne a včas uplatnil, a na druhej strane poskytnúť dlžníkovi nástroj na obranu proti oprávnenému, ktorý si svoje právo neuplatnil v zákonom stanovenej lehote. Premlčacia doba predstavuje dobu, v ktorej musí byť právo vykonané, aby nedošlo k jeho premlčaniu. Vznesenie námietky premlčania nespôsobuje zánik uplatneného práva, ale len jeho oslabenie, kedy toto právo nemôže byť vymáhateľné súdnou cestou.

18. Odvolateľ zastáva názor, že nárok žalobcu na náhradu škody titulom opravy motorového vozidla je premlčaný. Mal za to, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa 27. 07. 2016, kedy došlo vzniku škody v dôsledku dopravnej udalosti v cestnej premávke zavinenej škodcom, a kedy žalovaný zároveň zo šetrenia príslušníkmi dopravného inšpektorátu OR PZ v Prešove sa dozvedel, že ide o škodovú udalosť. Z tohto dôvodu malo byť žalobcovi ako poškodenému zrejme nie len to, kto zodpovedá za škodu - t. j. osoba škodcu, ale aj približná výška škody, nakoľko išlo o škodovú udalosť. V prípade, ak by malo ísť o dopravnú nehodu sa v zmysle § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke vyžaduje vznik hmotnej škody na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku zrejme prevyšujúca jedenapolnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona, čo predstavuje sumu nad 3 990,- Eur. Keďže v danom prípade nebola splnená táto podmienka, tak žalobcovi malo byť zrejme, že nakoľko išlo o škodovú udalosť a výška škody nepresahovala sumu 3 990,- Eur.

19. V prvom rade odvolací súd uvádza, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody je občianskoprávnym vzťahom, ktorý nárok vyplýva zo súkromnoprávneho predpisu, ktorým je OZ. Zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke je predpisom verejného práva, ktorý upravuje vzťahy založené na nerovnom právnom postavení ich účastníkov. V týchto vzťahoch orgány verejnej moci rozhodujú o právach a povinnostiach účastníkov na báze autoritatívnosti. Z tohto dôvodu nie je možné rozlišovanie škodovej udalosti alebo dopravnej nehody posudzovať ako nadobudnutie vedomosti poškodeného o približnej výške škody, pre účely jej náhrady v civilnom konaní. Predmetné rozlíšenie slúži výlučne orgánu verejnej moci, ktorý rozhoduje o priestupku a prípadnom uložení sankcie za správny delikt v rámci konania pred týmto orgánom.

20. Odvolací súd preto konštatuje, že pri posudzovaní otázky, kedy sa žalobca ako poškodený dozvedel o škode treba vychádzať zo skutočnej vedomosti žalobcu o vzniknutej škode (nestačí len možnosť dozvedieť sa o nej), teda kedy nadobudol vedomosť nie len o tom, kto za škodu zodpovedá, ale aj vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy, ktorá je vyjadriteľná v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia. Ide teda o vedomosť nie len o vzniku a existencii škody, ale aj o jej výške (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/231/2009, sp. zn. 4Cdo/60/2020, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 331/09).

21. Žalobca sa dozvedel o tom, kto mu škodu na motorovom vozidle spôsobil v deň škodovej udalosti t. j. dňa 27. 07. 2016. Vedomosť nie len o osobe škodcu, ale aj o rozsahu škody na jeho vozidle sa najneskôr dozvedel z kalkulácie nákladov na opravu zo dňa 02. 09. 2016 vo výške 499,64 Eur vystavenej žalovaným. Od daného okamihu mal žalobca preukázateľnú vedomosť nie len o tom, kto za škodu zodpovedá, ale aj o rozsahu majetkovej ujmy - škody, ktorá mu bola vyčíslená žalovaným ako subjektom, ktorý vedel objektívne zhodnotiť výšku vzniknutej škody. Žalobcovi tak začala plynúť subjektívna dvojiročná premlčacia doba odo dňa 02. 09. 2016 a táto by uplynula dňom 03. 09. 2018. Nakoľko žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 27. 08. 2018, je zrejmé, že žalobca si uplatnil svoj nárok na náhradu škody titulom nákladov na opravu motorového vozidla včas.

22. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

23. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Vychádzajúc zo znenia ustanovení § 11 ods. 6 a 8 zákona o PZP tieto podľa názoru odvolacieho súdu nevyklúčujú aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný nepostupoval v súlade s § 11 ods. 6 zákona o PZP, kedy by v lehote do troch mesiacov odo dňa oznámenia o škodovej udalosti mal ukončiť poistné šetrenie, či už postupom podľa písm. a) alebo b) vyššie citovaného ustanovenia zákona o PZP. Z obsahu spisu (vyjadrenia žalovaného zo dňa 07. 08. 2018 - čl. 19 spisu) vyplýva, že žalobca ako poškodený si podaním zo dňa 02. 09. 2016 u neho uplatnil nárok na náhradu škody, pričom žalovaný ukončil poistné šetrenie až dňa 07. 08. 2018 t. j. v lehote prevyšujúcej 3 mesiace odo dňa uplatnenia si nároku a to z dôvodu neopodstatnenosti pre premlčanie nároku. Preto podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa § 797 ods. 3 prvá veta OZ, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťovateľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť. Z uvedeného vyplýva, že ak došlo ku skončeniu vyšetrenia poistnej udalosti dňa 07. 08. 2018, tak žalovaný bol povinný plniť v lehote 15 dní od jeho skončenia t. j. do 22. 08. 2018. Nasledujúcim dňom t. j. dňom 23. 08. 2018 sa tak žalovaný dostal do omeškania splnením svojej peňažnej povinnosti. Nakoľko ku dňu omeškania žalovaného (23. 08. 2018) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0%, žalobcovi vznikol nárok na zákonný ročný úrok vo výške 5 % zo sumy 2 758,18 Eur od 23. 08. 2018 do zaplatenia.

27. Preto obrana žalovaného založená na vznesenej námietke premlčania bola neopodstatnená a odvolací súd časť nároku žalobcu na zaplatenie sumy 2 758,18 Eur titulom nákladov na opravu motorového vozidla spolu s príslušenstvom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

28. Ohľadne nároku na zaplatenie sumy 1 254,- Eur dospel odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu titulom nákladov spojených s prenájomom motorového vozidla za čas, kedy nemohol využívať svoje osobné motorové vozidlo z dôvodu jeho opravy nebol dôvodný.

29. Obrana žalovaného o neprerokovaní resp. neprešetrení tohto nároku zo strany žalovaného však bola neopodstatnená. OZ na rozdiel od zákona č. 514/2003 Z. z., nevyžaduje pre uplatnenie nároku na náhradu škody, aby bol tento nárok najprv predbežne prerokovaný alebo prešetrený zo strany žalovaného ako poisťovateľa. Žalovaný však už v konaní pred súdom prvej inštancie namietal, že žalobca v konaní nepreukázal vznik skutočnej škody podľa § 442 ods. 1 OZ, spočívajúcej v úhrade faktúry za prenájom motorového vozidla (viď vyjadrenie žalovaného č. I. 83 až 86 spisu). Žalobca v odvolacom konaní rozporne tvrdil, kedy mu vznikla škoda za prenájom motorového vozidla, a to najprv okamihom, kedy bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo (viď vyjadrenie žalobcu k odvolaniu) a následne tvrdil, že mu škoda vznikla až okamihom predloženia faktúry za prenájom motorového vozidla (viď odvolacia duplika žalobcu).

30. Odvolací súd v tomto smere konštatuje, že škoda predstavuje určitú majetkovú ujmu na strane poškodeného, ktorá sa aj reálne prejavila faktickým znížením jeho majetku. Škoda teda nevznikne pokiaľ nedošlo zo strany dlžníka k úhrade dlžnej sumy veriteľovi. Skutočnosť, že existuje pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi ešte sama o sebe neznamená, že sa majetok dlžník o túto pohľadávku znížil. Existencia doposiaľ neuspokojenej pohľadávky nie je škodou (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/467/2013, zo dňa 17. 02. 2016).

31. Odvolateľ v konaní pred súdom prvej inštancie poprel skutkové tvrdenie žalobcu o vzniku škody v spojení s prenájomom motorového vozidla. Žalobca v konaní toto skutkové tvrdenie žalovaného žiadnym spôsobom nevyvrátil a to napr. tým, že by predložil akýkoľvek dôkaz o úhrade žalovanej sumy 1 254,- Eur za prenájom motorového vozidla. Predložením dôkazu o úhrade tejto sumy by žalobca preukázal vznik skutočnej škody tak, ako to má na mysli ustanovenie § 442 ods. 1 OZ, nakoľko až preukázaním uhradenia tejto sumy by došlo k reálnemu zníženiu majetku na jeho strane a následne vzniku nároku na náhradu škody. Právny názor žalobcu, že reálna škoda mu vznikla už predložením faktúry za prenájom motorového vozidla resp. nutnosťou si zapožičať motorové vozidlo nebola tak správna a dostatočná.

32. Preto odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. v časti o zaplatenie sumy 1 254,- Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 254,- Eur od 23. 08. 2018 do zaplatenia podľa § 388 CSP zmenil a ako nedôvodný tento nárok žalobcu zamietol.

33. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu, musel podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP rozhodnúť o trovách celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho konania). O trovách prvoinštančného konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 2 CSP vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu žalobcu v spore. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 4 012,18 Eur, bol úspešný ohľadne sumy 2 758,18 Eur, čo predstavuje pomer úspechu 68,75 % ($2\,758,18 \text{ Eur} : 4\,012,18 \text{ Eur} \times 100 \% = 68,75 \%$) a jeho neúspech v spore bol 31,25 % ($100 \% - 68,75 \%$). Celkový úspech žalobcu v spore bol 37,50 %. Odvolací súd s použitím ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP žalobcovi voči žalovanému priznal náhradu trov konania na súde prvej inštancie a tiež náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 37,50 %. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Toto rozhodnutie prijal senátu odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).